

Oslo 15.11.46

Herr banksjef J. Larsen,
Fredrikstad

Da jeg hører at de er den eneste gjin-
varante av Kunststikkfabrikkenes tillitsmann
tror jeg de er i samband med dem. Jeg vil
gjærne forelygge dem noen spørsmål for min
sak kommer for retter.

Skjøndelse til den ingeniør Alfred
Kjelland, Munkedamsvei. 82 b. (t. 48.932)
vil bli meg.

Arbeidsgutt
Arne Bergsrud

J. Larsen
Banksjef

Fredrikstad 18 novbr. 1946.

Herr Arne Bergsvik,
adrs. ingeniør Alfred Kielland,
Munkeåmsveien 82^b,

Oslo.

Jeg har mottatt Deres skr. av 15 ds., hvorav fremgår at De er av den oppfatning at jeg er den eneste gjenværende tillitsmann i Kunstsilkefabrikken.-

Riktignok har det foregått store forandringer deroppe - både på den ene og den annen måte, men dette er ikke riktig. I representantskapet sitter fremdeles både Konsulent S. K. Hoegh-Omdal og riksrevisor Sæmund Bergland *& guvernør A. W. Christensen.*

I besvarelse av Deres skr. forøvrig meddeles at jeg ikke finner noen grunn til å nekte Dem en samtale med mig, men da jeg går ut fra at det gjelder forholdene på Kunstsilkefabrikken under okkupasjonen ville det vel være riktigst å konferere med enten Høiesterettsadvokat Chr. Elom eller grosserer S. Stenersen. Disse herrer deltok jo som de ledende i styret mere intimt i den daglige drift.

Hvis De allikevel skulle ønske å komme til Fredrikstad, tør jeg be Dem ringe på forhånd, så De kunne være sikker på at jeg var tilstede.

Erbedigst

Larsen

Klubb

Arne Bergsvik

Oslo 19.iii.1946

From ingeniør Høegh Ørnsdal,

Oslo

Jeg er foreløbig løslatt fra Tlebø hvor jeg har vært i 1 år på sykehuset etter først å ha ligget tilbergs i ca 2 mdr. i leiren i Notodden p.g. av den behandling jeg har fått. Jeg skrev til representantskapets ordfører og bad om en samtale, han formoder at jeg ønsker å snakke med medlemmene av mitt gamle styre, men finner forøvrig ingen grunn til å møte meg en samtale i Fredrikstad. Min helseforstand ønsker å unnskelliggjøre en sådan reise, hvorfor jeg tillater meg å be om å sende meg til Dem, da banksjefen meddelte meg at de frundles er medlem av Representantskapet. Jeg ber Dem forelygge følgende for Representantskapet sammen med vedlagte introduksjon om mine forhold under krigen, hvilken også inneholder mine forklaringer til etterforskning i min sak.

Da den nye ledelse i Kjøpa har fremmet å måtte angi meg til landsvikavdelingen for at jeg er selskapets midler har gått til 2 eller 3 tusen til fronthjelpenes etterlatte og dette beløp først skal brukes til kriminell belastning av meg til forbudt innesperring og disinterdanner grunnlaget for et økonomisk kras for

Restitueringsdirektoratets side for "skademinke-
ning" under krigen, så vil jeg måtte forelegge
for retten hele Kjøpa's økonomiske utvikling i
dette tidsrom. Det samme bør jo vel også fore-
legges for aksjonarerne som ikke vet hva deres
aksjer er verd. Jeg har som bilag utarbeidet
inndrivninger, hvorav jeg nedlegger det som
omhandler selskapets økonomiske posisjon
min arrestasjon.

Retten at den nye ledelse hadde opsøkt
medlemmene av det gamle styre like etter
min arrestasjon - jeg har en skriftlig be-
kræftelse ^{om} at det ble truet med arresta-
sjon - ble enhver innsigelse til min fami-
lie stoppet, først fra oktober 1945 fikk min
hustru og min mor hvor Kr 87.50 pr. måned.
Når månedene senere opphørte utbetalingene
og min hustru har nu Kr 14.- pr. uke av
forsørgsvesnet ved Johan Magnussen. Den
samme ga min hustru varsel fra lørdag
til mandag for innskaltelse fra huset. Jeg
fikk ikke min måneders arvstrøngelse utbetalt
min fyllepensjon fra selskapet, jeg ville også
gjørne ha min aktmappe og min private
reiseskrivermaskin, som riktis meg. Like-
ledes riktis meg kontantkrift og utbetaling
av min mappe markert "Styret" med in-
derlag som jeg har fått av selskapet i egen-

skap av styremedlemmer. Våre kageprodukter ble raskt utblevret (utkastelsen fra villam fant sted i slutten av juli) og selskapet trang min hustru til å utlevere til bruk i villam ^{indelen} vårt elektriske utstyr.

Om allt dette ønsket jeg gjerne å samtale med Krifa's ledelse. Jeg skulle formode at Krifa ikke vil ta på noe på å behandle meg som den som har startet og har ledet dette selskap frem til den posisjon det hadde ved min arrestasjon, istedenfor å forfølge meg. Man kan jo ikke komme bort fra at jeg er skapere av den norske kakeindustri og at den politiske forfølgelse av meg intet har med min virksomhet i Krifa å gjøre. ~~Om forfølgelse mot jeg til side 23 i nedlagte utredning. Min "etterforsker" sa til meg i febr 45 at han nokk trodde at det ville hjelpe meg hvis jeg ville erklære at jeg ikke ville foreta meg noe mot den nye ledelse i Krifa. Da jeg ikke formoder at jeg kan foreta noe mot denne ledelse, har jeg ikke gitt noen slik erklaring.~~

Den millionfortjeneste som Krifa har hatt under krigen skyldes for en stor del mitt medlemskap i NS og alle Allitommens bebyggelse og i fullt mon herav i selskapets interesse. Dette vet alle, hvis de vil være ærlige.

F.eks. forela jeg for Styret - det er såvidt jeg
 husker også protokollert - at bidragene til
 framhjørnepunktet ble gitt ved anledninger
 da jeg hadde fått presset igjennom store
 prisforhøyelser; ved ett tilfelle ca Nkr:100.000.-
 ettraktning og et årlig pristillegg på ca.
 Nkr:350.000.-. Det er derfor dobbelt viktig at
 dette brukes mot meg som i siversrissen, og
 av selskapets nye innehaver, som nyter
 godt av de millioner jeg tjente.

Jeg mener derfor at selskapet bør
 berilge meg midler til å sette meg i stand
 til å stifte et hjem for min familie og
 til å sette meg i stand til - i bestyrelsen
 målestokk - å finne et fremtidig arbeid.

Det var dette jeg ville forelegge hver
 banksejeren ved en samtale og som jeg vil
 ha om de forelegges for Representant-
 skapet.

Arbeidsstiftet
 Anne Bergsund